

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

- 1071** - Οι Σελτζούκοι νικούν τον Βυζαντινό στρατό στη μάχη του Μαντζικέρτ.
- 1789** - Γαλλική Επανάσταση.
- 1821** - Ελληνική Επανάσταση του 1821: Μάχη των Βασιλικών Φθιώτιδας (2η μέρα).
- 1827** - Ελληνική Επανάσταση του 1821: Ο αιγυπτιακός στόλος, υπό τον Μουχαρέ μπέι και τον Γάλλο ναύαρχο, φθάνει στο Νεόκαστρο Μεσσηνίας.
- 1907** - Μακεδονικός Αγώνας
- 1922** - Μικρασιατική Έκστρατεία
- 1926** - Ελλάδα: Έκρηξη κινήματος: ο Γεώργιος Κονδύλης ανατρέπει το δικτατορικό καθεστώς του Θ. Πάγκαλου.
- 1959** - Η Μπρίτις Μότορ Κορπορέισον παρουσιάζει το «μίνι κούπερ» που σχεδίασε ο ελληνικής καταγωγής Άλεξ Ισιγόνης.
- 1960** - Εκτελείται η Σταυρούλα Γκουβούση, 63 ετών, κάτοικος Λεωνίδου Αρκαδίας, που οποία καταδικάστηκε σε θάνατο γιατί έπνιξε με τη βοήθεια του γιου της, τη νύφη της.
- 1961** - Εγκαινιάζονται από τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Παν. Κανελλόπουλο και κυβερνητικά στελέχη το πρώτο εργοστάσιο ζάχαρης και ο νέος αιδηροδρομικός σταθμός στη Λάρισα.
- 2007** - Για τρίτη ημέρα συνεχίζονται οι πυρκαγιές σε όλη την επικράτεια της Ελλάδας. Οι νεκροί υπερέμποσαν τους 50.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1910** - Μπέρα Τερέζα, ιεραπόστολος
- 1943** - Δάκης, Έλληνας τραγουδιστής
- 1951** - Τάκης Νικολούδης, ποδοσφαιριστής
- 1980** - Μ. Παπαμακάριος, καλαθοσφαιριστής
- 1980** - Κρις Πάιν, Αμερικανός πιθοποιός
- 1981** - Ανδ. Γλυνιαδάκης, καλαθοσφαιριστής
- 1981** - Βαγγέλης Μόρας, ποδοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1462** - Αικ. Ζαχαρία, δεσπότισσα του Μυστρά
- 1919** - Γεώργιος Σουρής, Έλληνας ποιητής
- 1930** - Λον Τσάνεϊ, Αμερικανός πιθοποιός
- 1936** - Νικ. Κανελλόπουλος, βιομήχανος
- 1974** - Τσαρλς Λίντμπεργκ, πιλότος
- 1978** - Σαρλ Μπουαγέ, Γάλλος πιθοποιός
- 2006** - Επαμ. Ζαφειρόπουλος, πολιτικός
- 2015** - Στέφανος Μανίκας, πολιτικός

Μάχη των Βασιλικών Φθιώτιδας

Η γετικά πρόσωπα: Παπά-Ανδρέας Κοκοβιτσιάνος, Αντώνιος Κοντοστόπουλος, Κωνσταντίνος Καλύβας, Οδυσσέας Ανδρούτσος, Γιάννης και Γεώργιος Δυοβουνιώτης, Πανουργιάς, Γιάννης Γκούρας, αρχιστράτηγος Μπεϊράμ πασάς, Χατζή Μπεκήρ, Μεμήν και Σαχή-Αλής

Δυνάμεις: Ελληνες 2000, Οθωμανοί 8000 πεζοί και ιππείς με πυροβολικό.

Απώλειες: Ελληνες 10 νεκροί, 30 τραυματίες. Οθωμανοί 1000 νεκροί και τραυματίες, 800 άλογα, 2 πυροβόλα και 18 σπηλαίες

Η Μάχη στα Βασιλικά ήταν πολεμική σύγκρουση της επανάστασης του 1821 με νικηφόρα έκβαση για τους Έλληνες.

Οι Τούρκοι μετά την περιστολή της επανάστασης στη Μακεδονία προχώρησαν μέσω Λάρισας προς τη Λαμία, με σκοπό να εισβάλουν στην Πελοπόννησο. Οι οπλαρχηγοί της Ανατολικής Ελλάδας πληροφορήθηκαν την εκστρατεία αυτή και μαζεύτηκαν στην Εργίνα της Βουδουνίτσας για να αποφασίσουν την επόμενή τους κίνηση. Αποφάσισαν να εμποδίσουν την πρόλαση των Τούρκων καταλαμβάνοντας την θέση των Βασιλικών. Αυτό πρότεινε ο Δυοβουνιώτης. Ο Παπά-Ανδρέας Κοκοβιτσιανός με τριακόσιους άνδρες κατέλαβε το πυκνό δάσος κοντά στην είσοδο της κοιλάδας. Ο Αντώνιος Κοντοστόπουλος και ο Κωνσταντίνος Καλύβας με άλλους εξακόσιους τοποθετήθηκε στο εσωτερικό της κοιλάδας, ενώ ο Δυοβουνιώτης μαζί με τον γιο του και άλλους χίλιους εκατό πιάσαν την έξοδο.

Στις 26 Αυγούστου 1821 το τουρκικό ιππικό δύναμης δύο χιλιάδων που είχε σταλεί προς αναγνώριση του στενωπού αποδεκατίστηκε. Δύο μέρες αργότερα, στις 28 Αυγούστου ο Μπεϊράμ Πασάς κινήθηκε με όλο του τον στρατό κατά του Κοντοστόπουλου και Καλύβα. Οι Δυοβουνιώτες, ο Πανουργιάς και ο Γκούρας πήραν να ενισχύσουν, ενώ ο Παπά-Ανδρέας Κοκοβιτσιανός του επιτέθηκε από τα νώτα. Ακολούθησε γενναία μάχη, την οποία νίκησαν οι Έλληνες. Οι Τούρκοι με την δύση του ήλιου τράπηκαν σε φυγή προς την Πλατανιά, αφήνοντας στο πεδίο της μάχης

Η μάχη στα Βασιλικά. Πίνακας του Πέτερ φον Χες.

χίλιους νεκρούς και τραυματίες. Μεταξύ των νεκρών βρίσκονταν και ο Μεμήν Πασάς, τον οποίο σκότωσε ιδιοχείρως ο Γκούρας. Επίσης οκτακόσια άλογα, 2 πυροβόλα και 18 σπηλαίες. Από τους Έλληνες σκοτώθηκαν δέκα και τραυματίσθηκαν 30, μεταξύ των οποίων και ο οπλαρχηγός Κοντοστόπουλος.

Η νίκη των Ελλήνων ήταν μα από τις πιο λαμπρές του Ελληνικού αγώνα. Συντέλεσε στην ακύρωση της εκστρατείας των Τούρκων κατά της Πελοποννήσου.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Με θεωρίες δεν αντιμετωπίζεται το προσφυγικό

Μπορεί να μη ζούμε τον περυσινό εφιάλτη με τις ατέλειωτες ροές προσφύγων αλλά η κατάσταση με όσους εγκλωβίστηκαν στη χώρα μας δεν είναι καθόλου ρόδινη. Οι συνθήκες στα νησιά είναι κάπι παραπάνω από δύσκολες, με τους κατοίκους και τους πρόσφυγες στα όρια τους ενώ η κατάσταση σε πολλές από τις δομές φιλοξενίας είναι από κακές έως απαραδεκτές, όπως παραδέχθηκε ο ίδιος ο αρμόδιος υπουργός. Οι συνθήκες του καλοκαιριού μπορεί να κρύβουν το πρόβλημα προσωρινά, αλλά ο κειμώνας προβλέπεται δύσκολος.

Μην ξενάμε ότι το λιμάνι του Πειραιά άδειασε πριν λίγες βδομάδες, ενώ στο

Ελληνικό η κατάσταση παραμένει το ίδιο προβληματική. Με ορατό τον κίνδυνο ενός ναυαγίου στη συμφωνία Ευρώπης - Τουρκίας δεν δικαιολογείται κανένας εφουσασμός, από την κυβέρνηση που όπως έχει αποδειχθεί τρέχει μονίμως πίσω από τις εξελίξεις. Όταν δεν μπορεί να ελέγχει σύμμερη που βρίσκονται και τι έχουν απογίνει χιλιάδες πρόσφυγες από αυτούς που βρίσκονται ήδη στη χώρα μας, καταλαβαίνει κανείς τι θα συμβεί αν αυξηθούν και πάλι οι ροές. Προφανώς έχει δίκιο ο κ. Μουζάλας, όταν υποστηρίζει ότι οι πρόσφυγες σε μια πολιτισμένη χώρα έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση, την υγεία και φυσικά

στη στέγαση, μόνο που ακούγονται όλα αυτά ουτοπικά σε μια χώρα που η κυβέρνηση δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες των μονίμων κατοίκων. Σε ποια σχολεία, με ποιους εκπαιδευτικούς θα φοιτήσουν τα 15.000 προσφυγόπουλα, όταν οι υποδομές και το εκπαιδευτικό προσωπικό είναι στα όρια τους; Όταν δεν μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα της σίτσης, όταν ακόμα και βουλευτές του Σύριζα καταγγέλλουν σκανδαλώδεις συμβάσεις με ημετέρους, όταν φτιάχνουμε δομές φιλοξενίας όπου και όπως τύχει, είναι προφανές ότι αργά η γρήγορα το πρόβλημα θα γίνει και πάλι εκρηκτικό. Δεν αρκούν πλέον οι με-

μονωμένες προσπάθειες, η αλληλεγγύη όσων ευαισθητοποιήθηκαν.

Χρειάζεται ένα συνολικό σχέδιο, οργάνωση και κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού για να μην τρέχουμε σε λίγο και να μην φτάνουμε. Όπως χρειάζεται η κυβέρνηση να διεκδικήσει τη βοήθεια της Ευρώπης, για να μπορέσουν τα νησιά που σπίκωσαν και σπικώνουν το μεγαλύτερο βάρος, να αντιμετωπίσουν τις επιπτώσεις της προσφυγικής κρίσης στην οικονομία τους. Με καλές προθέσεις και θεωρίες αλληλεγγύης το μόνο που καταφέρνουμε είναι να συγκαλύπτουμε προσωρινά τα μεγάλα προβλήματα που είναι μπροστά μας...